

321. ЗАСПАЛО МОМЕ КРАЈ МОРЕ

$\text{♩} = 160$

Зас - па - ло мо - ме крај мо - ре вај ми - ла ма - ле,
зас - па - ло мо - ме крај мо - ре.

Заспало моме крај море, вај мила мале,
подувна ветер јод море,
јотчепи гранче маслинче, вај мила мале,
удари моме по лице.

Први ми даде јаб'лка, вај мила мале,
први ми даде јаб'лка,
втори ми даде злат' прстен, вај мила мале,
трети ми да с'н целива.

Моме се луто разлуги, вај мила мале,
ошче по луто проклела,
а што си беше заспала, ва мила мале,
на с'н дојдоа три луди.

Тој што ми даде јаб'лка, вај мила мале,
зелен да биде до века,
тој што ми даде злат, прстен, вај мила мале,
низ него да се провира.

Тој што ме на с'н целива, вај мила мале,
дај ми го боже на јава,
дај ми го, боже на јава, вај мила мале,
сос него да се кердосам.